

Grunnlovsdag
17. mai 2018
Grindheim kyrkje
Matteus 22, 17 – 22

17. mai er en dag vi er glade. For vi har nemlig noe å være glade for. Det er noe som er viktig for oss.

Brus, is, pølser, kaker, for eksempel. Det kan gjøre oss glade på 17. mai. Så fint at vi kan kose oss med god mat. Men det er en dum ting med det: Når du har spist det opp, så er det ikke mer igjen. Du er glad og mett i magen, og det er det. 18. mai kan det kanskje være noen rester igjen, men ellers er den gode maten bare minner.

Det er noe mer som kan gjøre oss glade 17. mai. Det er de viktige tingene som Norge bygger på, verdiene våre. Fred, frihet, rettferdighet, demokrati. Det er så selvfølgelig at vi kanskje ikke tenker over det, sånn til daglig. I dag er dagen for å huske det.

Det er bare noen få her i kirka som har opplevd krig. De vet veldig godt hvor viktig freden er. Krig, det er forferdelig greier.

Friheten vår betyr at vi kan si det vi mener. Jeg kan mene akkurat det jeg vil, og det er helt lov. Andre mener kanskje noe helt annet. Det må de bare gjøre. Vi kan alle fortelle andre om det vi mener.

Alle har ei oppfatning av hva som er rettferdig. De norske domstolene skal sørge for at det blir mest mulig rettferdig.

Og demokratiet innebærer at alle som kan være med og bestemme. Hvis politikerene vi har valgt gjør en dårlig jobb, da kan alle som vil si i fra om det, og de som er over 18 år kan stemme på noen andre neste gang.

Slik er det i Norge. Dessverre er det ikke slik i alle land. Når det blir for mye krig og ufrihet og urettferdighet og diktatur, da hender det at noen må rømme fra det landet som de er glad i. Det er for farlig å være hjemme. De fleste flykter til et naboland, men det er også noen som kommer hit til i Norge.

Det er noen ting det blir mer av når vi deler det. Ikke brus og is og pølser og kaker, men fred, frihet, rettferdighet og demokrati. Det blir det mer av hos oss hvis vi deler det med andre.

Hvis vi tenker som så at alle de andre, de får klare seg som best de kan, det er ikke vår sak. Da blir det mindre av det gode hos oss. Da blir vi en gjeng med store egoister. Når vi slutter å bry oss om mennesker i andre land, da slutter vi også å bry oss om hverandre.

Nei, det gode må deles, da blir det mer av det.

Alt det gode vi har, det er Guds gaver. Gud deler ut alt det gode han har, og så vil han at vi skal ta vare på det og dele det videre.

Jesus snakker om å gi. Det som er keiserens, det skal han ha. Og det som er Guds, det skal han ha.

Keiseren hadde bildet sitt på denaren, mynten, akkurat som kong Harald har bildet sitt på 10-kroninger og 20-kroninger i Norge. Pengene, de er det vi bruker

til å kjøpe brus og is for. Pengene bruker vi til det som blir spist opp og brukt opp.

Hva er det som er Guds? Det er alt det andre, det som Gud har skapt. Det er luften vi puster i. Det er den flotte naturen vi kan glede oss i. Det er alle menneskene vi har rundt oss. Det er de gode verdiene som landet vårt bygger på.

Det som er Guds, det er det som vi har fått sammen. Det er alt det som er så verdifullt at vi ikke kan kjøpe det for penger. Det er alt det som det blir mer av når vi deler det.

Det vil Gud ha, sier Jesus. Hva gjør Gud med det? Han trenger det ikke. Del det med hverandre, vil han si. Fordel alt det gode jeg gir med hverandre.

Til slutt skal jeg si en ting om en av verdiene: Rettferdighet. Vi tenker at rettferdighet innebærer at det blir mest mulig likt. At alle får like mye, og at lovene er like for alle.

Jeg tror ikke Jesus er uenig i det, men i Bibelen er rettferdighet noe mer. Rettferdighet, det er at den som er sulten får spise. At den som er tørst får drikke. At den som fryser får kle seg. At den som er husløs får en heim. At den som lever i et land med krig får oppleve fred. At den som lever i ufrihet får være fri. Og at den som strever med å leve sant og rett, den som stadig svikter både seg selv og andre, den som ikke får det til, at den personen får være vennen til Jesus. Jeg oppleve å være godtatt og elsket av Jesus.

En har ikke gjort seg fortjent til det. Men det har Jesus gjort. Han har ordnet det. Det er den største rettferdigheten.